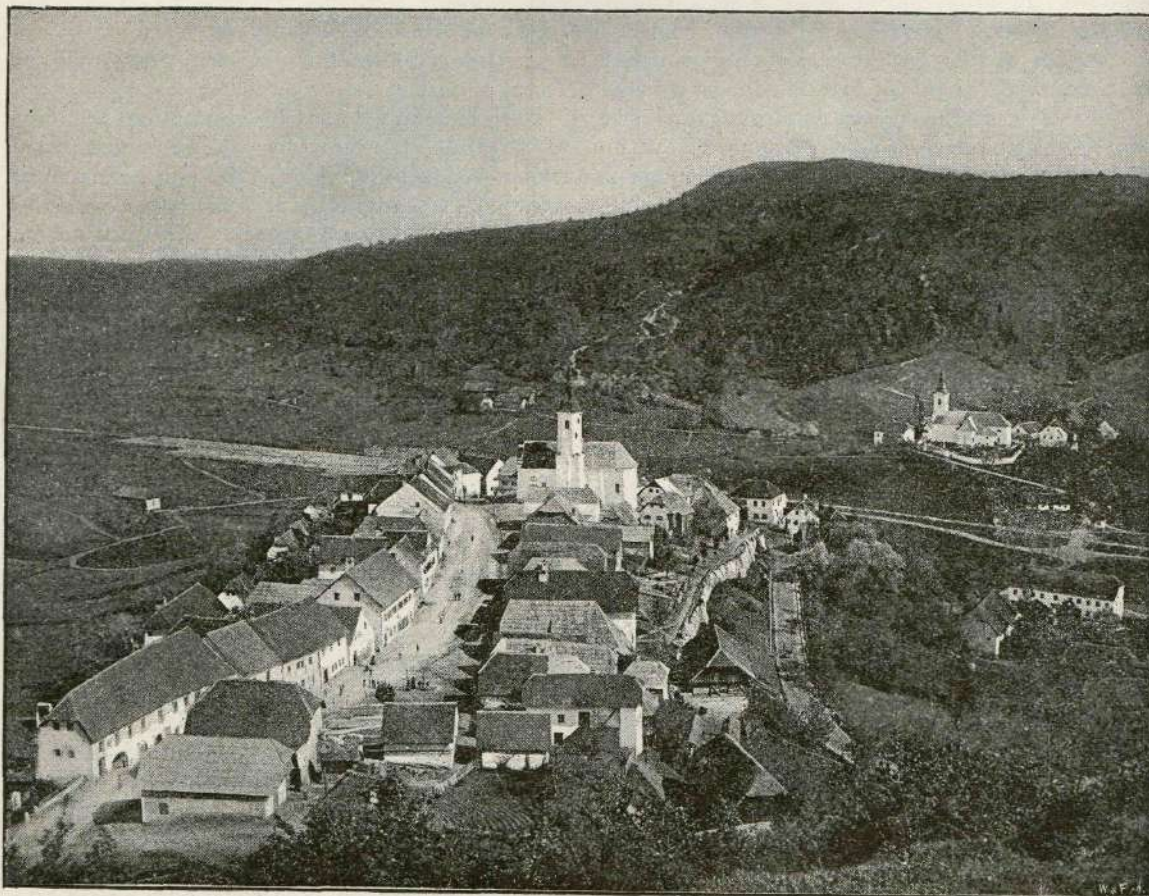

gozdu, in ko pridemo skozi zarezo, odpre se nam nov svet: pred nami na levo stran je vrh Gorjancev, naprej proti desni so hribi, na katerih južni strani so semiški vinogradi; še naprej so kočevske gore, zadnja na desno je sv. Peter nad Toplo rebrijo. Ravno pred nami, uro daleč za pešca, je potlačeno-stožast hrib — Kačja rt. Ob njegovi levi strani se vije gori državna cesta, niže doli čez sedlo nas bo peljala železnica; na desno od Kačje rti je tudi sedlo; toda za Témenico, ki prerोजना tukaj-le doli na naši

desni teče po ozkem jarku, ki se pri Mirni peči razširi, bo pa vendar le previsoko, zato bo izpodlezla in na oni strani pod Lukenjskim gradom prišla kot Prečina v prečinsko župnijo.

Visoko se vozimo, kakih 70 metrov nad Mirno pečjo, ki je 280 m nad morjem; pri Novem mestu pa smo že samo 177 m in pri Straži celo 172 m nad morjem: vendar se ne smemo preveč spustiti v dolino, da nam ne bo treba iz nova kvišku. V velikem krogu jo na levo zavijemo postojimo sredi gozda pri kolodvoru, ki se mu

Višnja gora. (Fotografoval Davorin Rovšek.)

pravi Mirna peč, (prepuščajoč drugim kritiko, zakaj je kolodvor ravno tukaj), zdrknemo za Črešnicami, poslovimo se od neokretnega Mirnopenškega zvonika, in lepo na hribčku ležečega pokopališča, ozremo se na Golobinjek nad Mirno pečjo s temno cerkvico, potem nazaj na sveto Ano in sredi med njima na Trebanjski vrh, in za nami je mirnopenška dolina. Po brezovi lozi se vozimo, sedaj po globokih zarezah, sedaj na visokih nasipih, brez posebnega razgleda; le z desne na nas gleda Kačja rt, na levo pa zagledamo včasih visoko na hribu lepi grad Hmeljnik

in še pred njim vinske gorice Hmeljčič, Knežija in še več drugih. Ob tej priliki omenjam, da je na jedni gori (v zemljepisnem pomenu) več 'gor' in 'goric' vinščakovih, to je več skupin vinogradov, ki imajo jedno lego in jednako zemljo; in pa, da vinske gorice za pogled niso posebno krasne, zakaj večji del leta so videti od daleč kakor rjave goličave, in tudi, ko so po letu najbolj zelene, ne dajejo očem takega užitka, kakor lep gozd. Lepoto vinskih goric ceni le oni, kdor se je sam potil in veselil v vinogradih, komur torej poleg očij pomagata